

Publicerad 2012-09-13 18:27 av kerstin skriver

terapi..

blundar fram det barn

Blundar fram den plats där tryggheten bor.

Blundar fram det barn.

Betraktar på avstånd, kan jag så närma mig. Låter tanken sjunka undan, bara andning nu. Barnet är tunt och bilden är blek. Det känns som om någon drar åt ett band så hårt runt min kropp. Blundar och osäkerheten tar mig ändå fram, eller är det din röst. Och kanske den bleka bilden av förvirring i dina ögon. Jag vet inte, och det är okej nu.

Omfamnar, säger det är okej nu. Säger du får vara den du är. Jag älskar dig för den du är. Jag älskar dig för den du är.

Kroppen förnimmer den känsla som är mer än kärlek. Som är mer än tröst. Som är mer.

Trycket över bröstet släpper när gråten kommer.

Blundar så åter fram den plats där tryggheten bor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten